

੧੬

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਜੀ ਮਹਾਇ

ਦੇਨੇ ਭਈਆ ਏਕ ਸਰੂਪ ਕਰਤਾਸ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library has been created with the approval and personal blessings of Sri Satguru Uday Singh Ji. You can easily access the wealth of teaching, learning and research materials on Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library online, which until now have only been available to a handful of scholars and researchers.

This new Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library allows school children, students, researchers and armchair scholars anywhere in the world at any time to study and learn from the original documents.

As well as opening access to our historical pieces of world heritage, digitisation ensures the long-term protection and conservation of these fragile treasures. This is a significant milestone in the development of the Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library, but it is just a first step on a long road.

Please join with us in this remarkable transformation of the Library. You can share your books, magazines, pamphlets, photos, music, videos etc. This will ensure they are preserved for generations to come. Each item will be fully acknowledged.

To continue this work, we need your help

Your generous contribution and help will ensure that an ever-growing number of the Library's collections are conserved and digitised, and are made available to students, scholars, and readers the world over. The Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library collection is growing day by day and some rare and priceless books/magazines/manuscripts and other items have already been digitised.

We would like to thank all the contributors who have kindly provided items from their collections. This is appreciated by us now and many readers in the future.

Contact Details

For further information - please contact

Email: NamdhariElibrary@gmail.com

himal.scrip.chn

Sri
Guru Hari Singh Ji
Maharaj

ਜੇਤ ਕਾ ਜਾਮਾ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਿਮਰੀਐ
ਜਿਨ ਦੁਟੀ ਨਈ ਮਿਲਾਇ

Sri
Guru Partap Singh Ji
Maharaj

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪਸਿੰਘ ਜੀ

ਜਿਨ ਕਲਿਜੁਗ ਵਿਚ

ਸਚਮੇਧ ਅਤੇ ਨਾਮ ਬਾਣੀ ਦਾ

ਪਰਵਾਰ ਦਿਤਾ ਚਲਾਇ

Sri
Guru Jagjit Singh Ji
Maharaj

ਮੇ ਟਿਕਾ ਮੇ ਬੈਠਣਾ ਮੇਰੀ ਦੀ ਬਾਣੀ
ਪਿਛਾ ਦਾਦੇ ਜੇਦਿਹਾ ਪੇਤ੍ਰ ਪਰਵਾਣੁ

ਜੋਤਿ ਚਿਹਾ ਜੁਗਤਿ ਸਾਇ

ਸਹਿ ਕਾਇਆ ਫੇਰਿ ਪਲਟੀਐ

ਤੁਲੈ ਸੁ ਛਤੁ ਨਿਰੋਜਨੀ

ਮਲਿ ਤਖਤ ਬੈਠਾ ਗੁਰ ਹਟੀਐ

੧੬
ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮਸਿੰਘ ਜੀ ਸਹਾਇ

ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਬਖਾਏ ॥ ਭਰਮੇ ਭੁਲਾ ਤਤ ਨ ਜਾਣੇ ॥

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸਖ ਨ ਪਾਏ ਦੁਖ ਦੁਖ ਕਮਾਵੀਲਾਮਾ ॥

ਭਾਵ ਸਿਮ੍ਰਤੀਆਂ ਸਾਸਤਰ ਵੇਦ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਵੀ ਤਤੁ ^{ਦੁਖ} ਦਾ ਗਿਆਨ
ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ / ਸਤਿਗੁਰ ਤੋਂ ਬਿਨੁ ਸਖ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਸਗੋਂ ਉਲਟਾ ਦੁਖ
ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ

ਸਿਮ੍ਰਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੰਨ ਪਾਪ ਬੀਚਾਰਦੇ ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ।

ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ਗੁਰ ਬਾਝੁ ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ।

ਸਬਦ ਗੁਰ ਅਥਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਭਾਈ
ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਲਿਖਦੇ ਹਨ

ਵੇਦ ਗ੍ਰੰਥ ਗੁਰ ਹੰਟ ਹੈ ਜਿਤੁ ਲਗ ਭਵਜਨ ਪਾਰ ਉਤਾਰਾ ।

ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝੁ ਨ ਬੁਝੀਐ ਜਿਹਰ ਧਰੈ ਨ ਗੁਰ ਅਵਤਾਰਾ ॥

ਭਾਵ ਕਿ ਜਿਨ ਚਿਰ ਦੇਹਧਾਰੀ ਗੁਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਉਨ ਚਿਰ ਵੇਦ
ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਜਾਣ ਨਹੀਂ ਸਕੀਦਾ

ਮੇਰੇ ਲਿਖਣ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਦੇਹਧਾਰੀ ਗੁਰ ਦੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲੋੜ ਹੈ

ਕਲਜਗ ਦੀ ਹੈ ਆਰਬਨਾ ਚਾਰ ਲਖ ਬਤੀ ਹਜ਼ਾਰ ।
ਸਾਰਾ ਕਲਿਜਗ ਭੋਗਸੀ ਨਾਨਕ ਪਰ ਅਵਤਾਰ ॥

ਕਲਿਜਗ ਦੇ ਅਵਤਾਰ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਦੇਹਧਾਰੀ ਗੁਰੂ
ਦੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲੋੜ ਨੂੰ ਮੁਖ ਰੱਖਕੇ "ਨਾਨਕ ਰਾਜ" ਚਲਾਇਆ । ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਤੇ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਾਨਸੀਨ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੀ ਛਤ੍ਰ ਛਾਇਆ ਹੋਠ ਸਿਖ ਜੀ ਵਲ ਮਕਤੀਆਂ
ਹਾਸਲ ਕਰਦੇ ਰਹੇ

ਗੁਰਿੰਡ ਨਾਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਦਸਵੀਂ ਦੇ ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਹੋਏ
"ਗੁਪਤ ਗਿਆਰਵਾਂ ਖੇਲਸੀ ਕੋਟਿਕ ਪਾਵੈ ਪਾਰ" ਅਨੁਸਾਰ
ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੋਤਰ ਚਰਿਆ ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਗੁਰੂ
ਬਾਲਕ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬਹੁਤ ਗੁਪਤ ਹੀ ਰਹੇ । ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਬਾਬੂਦੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ
ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗੁਰੂ ਗੱਦੀ ਤੇ ਸਭਾ ਦਮਾਨ ਹੋਏ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ
ਸਾਰੇ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ । ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚੋਂ ਸਾਰੇ
ਛਾਈ ਸਿਖ ਹੀ ਮਿਲੇ ਜਿਹੜੇ ਗੁਰਮਤ, ਗੁਰਸਿਖੀ ਅਤੇ ਗੁਰਮਤਸ਼ਾਦਾ
ਵਿਚ ਪੱਕੇ ਸਨ

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਫੌਜ ਵਿਚ ਰਹਿਕੇ ਪਹਿਲੋਂ ਹੀ
ਗੁਰਸਿਖੀ ਦੀ ਦਰਦਸ਼ਾ ਅਤੇ ਕੌਮ ਦੀ ਗਿਰਾਵਟ ਨੂੰ ਦੇਖ ਚੁਕੇ ਸਨ
ਗੁਰੂ ਗੱਦੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੰਭਾਲਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਪਹਿਲੋਂ ਭਾਗੀ ਤਪੱਸਿਆ
ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਿੰਡ ਪਿੰਡ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਕੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮ ਬਾਣੀ
ਵਲ ਲਾਇਆ । ਜਮਾਜਕ ਸੁਧਾਰ ਵਾਸਤੇ ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਬਾਲ
ਵਿਦਾਰ, ਕੁੜੀਆਂ ਮਾਰਨੀਆਂ, ਕੁੜੀਆਂ ਵੇਚਣੀਆਂ ਅਤੇ ਬਟਾ
ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕੀਤਾ । ਮਾਈਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਭਾਈਆਂ ਸਮਾਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਦੀ ਦਾਤ ਬਖਸ਼ੀ ਅਤੇ ਕਛਿਹਰੇ ਪਵਾਟੇ, ਵਿਧਵਾ ਵਿਦਾਰ ਦੀ
ਹਿਮਾਇਤ ਕਰਕੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਇਸ ਕਲੰਕ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ । ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਾਖੰਡ
ਅਤੇ ਵਿਖਾਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ । ਦੇਵੀ ਦੇਵਤੇ ਮੜੀ ਅਤੇ ਕਬਰ
ਪਰਸਤੀ ਤੋਂ ਵਰਜਕੇ ਕੇਵਲ ਇਕ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਸਿਮਰਨ
ਵਲ ਲਾਇਆ । ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਸਾਰੀਆਂ ਬੁਰਿਆਈਆਂ ਦੀ ਜੜ੍ਹ
ਗੁਲਾਮੀ ਦਸਕੇ ਇਸਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਹਿਤ ਹਰ ਮੁਮਕਨ ਹੀਲਾ ਕੀਤਾ ।

ਇਕ ਸਾਂਝੀ ਹਕੂਮਤ ਚਲਾਈ । ਦੇਸ ਦੇ ਸਰਮਾਏ ਨੂੰ ਵਲਾਇਤ ਜਾਂਦਾ ਤਕ ਕੇ
ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਬਿਦੇਸ਼ੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਬਾਈਕਾਟ ਕਰਕੇ ਸੁਦੇਸ਼ੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਵਰਤਣ ਦਾ
ਪਰਚਾਰ ਕੀਤਾ । ਭਾਰਤ ਦੇ ਅਸਲੀ ਸਰਮਾਏ " ਗੁਰੂ ਮਾਤ" ਦੀ ਹੋਂਦਿਆਂ ਨੂੰ
ਸਹਾਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ, ਭਾਰਤੀ ਅਥਵਾ ਸਿਖੀ ਅਨੁਸਾਰ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰਖਦਿਆਂ
ਹੋਇਆਂ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਸਿਖਾਂ ਨੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਰਾਜ ਨੂੰ ਫਿਟਕਾਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਮੌਤ ਹਾਠੀ
ਨੂੰ ਖਸੀ ਖਸੀ ਗਲਵਕਤੀਆਂ ਪਾਈਆਂ

ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲੋਂ ਅਗੇ ਵਧ ਕੇ ਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਕਰੇ ਬਲੀਦਾਨ ਹੋਇ ।
ਹੱਸ ਹੱਸ ਕੇ ਮੌਤ ਨੂੰ ਵਰ੍ਹਿਆ ਸੀ ਭਾਰਤ ਵਰਸ ਦੇ ਕਰੇ ਸ਼ਹੀਦਾਨ ਹੋਇ ।
ਮੌਤ ਬਨਿਤਾ ਦਾ ਮੋਹ ਤਿਆਗ ਕੇ ਤੇ ਵਿਚਮਾਇਆ ਨ ਕੂਕੇ ਗਲਤਾਨ ਹੋਇ ।
ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਰਖਿਆ ਕਰਨ ਖਾਤਰ ਦੇਸ ਪਰਮ ਲਈ ਕਰੇ ਕੁਰਬਾਨ ਹੋਇ ।

ਅਖੀਰ ਆਪਣੀ ਰਜਾ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪ ਵੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਬਹਾਨੇ
ਪਦਮ ਚਲੇ ਗਏ । ਜਾਂਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਕੁਝ ਇਹੋ ਸ਼ਬਦ ਆਖੇ ਸਨ
ਕਿ ਮੈਂ ਇਸੇ ਦੇਹ ਵਿਚ ਜ਼ਰੂਰ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗਾ । ਜਿਤਨਾ ਚਿਹ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੇ
ਪਰਮ ਨਹੀਂ ਵਰਤਦਾ ਮੈਂ ਕਿਤਲੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ । ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਅਪਣੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ
ਤਸੱਲੀ ਦਿੰਦਿਆਂ ਇਥੋਂ ਤਕ ਆਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੂਰਜ ਭਾਵੇਂ ਲੱਭਿਏ ਵੇਲੇ ਚੜ੍ਹਨ ਲਗਾ ਪਵੇ
ਪਰ ਜ਼ਰੂਰ ਇਸੇ ਦੇਹ ਵਿਚ ਆਵਾਂਗਾ । ਮੈਂ ਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਰ ਗਿਆ ਆਪਣੇ ਹੋ ਪਰ
ਤੁਸਾਂ ਇਤਬਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਇਤਿਆਦਿ

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮਸਿੰਘ ਜੀ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਅਸਾਂ ਗੁਪਤ ਖੇਡ ਬਹੁਤ ਚਿਹ
ਤਕ ਖੇਡਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਮੰਗਤ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਗੁਰੂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ।
ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰੰਗਾਨ ਤੋਂ ਇਕ ਹਕੂਮਨਾਮਾ ਸੰਤ ਦਰਬਾਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਹੱਥੀ
ਭੇਜਿਆ ਜਿਸਦਾ ਮੁਖ ਮੰਤਵ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਜੇ ਤੋਂ ਭਾਈ ਬੁਧਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਨਾਉਂ
ਹਰੀਸਿੰਘ ਹੋਇਆ । ਇਹ ਸਿਖੀ ਨੂੰ ਹਰੀ ਰਖਣ ਹੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਕਰਤਾ
ਮੰਨਣਾ । ਮੇਰੇ ਧੱਕੇ ਨੂੰ ਇਹ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧੱਕੇ ਨੂੰ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਬਖਸ਼ਾਂਗਾ
ਕਰਦੀ } ਜਾ ਕੇ ਦੇਨੀ ਪੰਥ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਇਹ ਅਰਦਾਸ । ਦਰਸਨ ਇਕਦਿਨ ਹੋਣਗੇ ਹੋਣਾ ਨਹੀਂ ਉਦਾਸ ।
ਖਦਾ ਹੈ } ਬੁਧਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਅਜੇ ਤੋਂ ਹਰੀਸਿੰਘ ਹੈ ਨਾਮ । ਮੰਨੇ ਸਾਡੇ ਬਾਹੁਣ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੰਥ ਤਾਅਸ ।
ਦਿਲ ਵਿਚ ਵਸੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਰਮਨੇਮ ਦੀ ਸੰਬ । ਉਹ ਸਿਖੀ ਰਖਣ ਹਰੀ ਹਰਾ ਭਾਰੇ ਪੰਥ ।
ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਪਿਰਕਾਰਿਆ, ਬਖਸ਼ਣ ਕਿਰਪਾਧਾਰ । ਉਹ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਿਰਕਾਰਦੇਨ ਕੋਈ ਨ ਬਖਸ਼ਣਗਾ

ਦੁਨਿਆਵੀ ਰਸਮ ਅਨੁਸਾਰ ਤਾਂਈ ਅਥਵਾ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਰਾਮਸਿੰਘ ਜੀ
 ਦਾ ਵਿਛੋੜਾ ਤਾਂਵੇਂ ਅਸਹਿ ਸੀ ਪਰ ਹੁਕਮ ਅਗੇ ਸਿਰ ਝੁਕਾਂਦਿਆਂ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ
 ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਸਿਖੀ ਰੂਪ ਫੁਲਵਾੜੀ ਨੂੰ ਹਰੀ ਗੋਖਿਆ। / ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ
 ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਕਮੀਨੇ ਸਲਾਹ ਦਾ ਸਾਂਤੀ ਨਾਲ ਮਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ
 ਅਪਣੇ ਨਾਡਲੇ ਸਿਖਾਂ ਉਤੇ ਸਰਕਾਰ ਵਲੋਂ ਵਹਿਸ਼ਿਆਨਾ ਜ਼ੁਲਮ ਹੁੰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ
 ਵੀ ਸਬਰ ਅਤੇ ਸਿਦਕ ਨਾਲ ਸਾਮ੍ਹਣਾ ਕੀਤਾ

ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਾਕੇ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਘਰ ਜਗਤ ਮਾਤਾ ਸ੍ਰੀ ਜੀਵਨ ਕੋਰ ਦੀ ਕੋਖ
 ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪਸਿੰਘ ਜੀ ਜੁਤ ਆਗਮਨ ਹੋਇਆ। ਪਥਰ ਮਿਲਣ ਤੇ
 ਖਸੀ ਵਿਚ ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਫੁਰਮਾਇਆ ਕਿ ਘਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਆ ਗਿਆ ਹੈ
 ਵਡਾ ਪਤਾ ਪੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸਦੇ ਅੱਗੇ ਕੋਈ ਅੜ ਨਹੀਂ ਸਕੇਗਾ। ਇਸਦੀ
 ਛਤ ਛਾਇਆ ਹੇਠ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸੁਖ ਮਿਲਣ ਲੱਗੇ ਇਤਿਆਦਿ
 ਕੋਈ ਖਸੀਆਂ ਅਥਵਾ ਵਹ ਦਿੱਤੇ

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰੀਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਉਣ ਉਪ੍ਰੰਤ ਆਪ ਜੀ ਦੀ
 ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਸੰਭਾਲਿਆ। ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪ
 ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਰਾਮਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਹੋਇ ਮਿਸਨ ਦਾ ਪਰਾ ਤਾਲ ਨਾਕੇ
 ਅਮਲੀ ਪਰਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਜਿਸ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਸਹੀ ਮਹਿਫ਼ਿਆ ਵਿਚ ਦੇਸ਼ ਦੀ
 ਸੁਤੰਤਰ ਲਈ ਕੋਈ ਅਵਾਜ਼ ਉਠਾਈ ਉਸਦਾ ਪਰਾ ਸਹਿਯੋਗ ਦਿੱਤਾ। ਦੇਸ਼ ਸੁਤੰਤਰ
 ਹੋਣ ਉਪ੍ਰੰਤ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਬਹਿਤਰੀ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਮੈਜੇਸਟਰੇਟ ਕੰਮ ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਹੀ
 ਕੀਤਾ। ਜ਼ਿਲਾ ਮਿਸਰ ਦੀ ਬੰਜਰ ਅਥਵਾ ਬੇਆਬਾਦ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਸਵਰਗਨੁਮਾ
 ਧਰਤੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਗਊ ਗੋਖਿਆ ਜਿਤ ਨਮਿਤ ਜੋ ਵੀ ਅੰਦੋਲਨ ਉਠਿਆ
 ਉਸਦਾ ਸਾਥ ਦਿੱਤਾ। ਅਪਣੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਪਾਖੰਡ ਅਤੇ ਫਜ਼ਲ ਰਸਮਾਂ ਤੋਂ ਹੋਕਿਆ
 ਅਨੰਦ ਕਾਜ਼ ਦੀ ਰਸਮ ਤਾਂਵੇਂ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਰਾਮਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਹੀ ਚਲਾਈ
 ਹੋਈ ਸੀ ਪਰ ANAND MARRIAGE BILL ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪਸਿੰਘ
 ਜੀ ਦੀ ਸਹੀ ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਸ ਹੋ ਸਕਿਆ ਸੀ, ਜੋਤਾਂ ਦੇ ਖਰਚ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਈ
 ਫਜ਼ਲ ਖਰਚਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਵਾਸਤੇ ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਅਨੰਦ ਕਾਜ਼ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਦੇ
 ਮੋਲਿਆਂ ਵਿਚ ਕਰਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ।

ਮਿਲਾਪ ਦੇ ਆਪ ਇੰਨੇ ਚਾਹਵਾਨ ਸਨ ਕਿ ਗੁਰੂ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿਚੋਂ ਖਰਚ
 ਦੇ ਕੇ ਕਈ ਵਡੀਆਂ ਵਡੀਆਂ ਕਾਨਫਰੰਸਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖ ਕਾਨਫਰੰਸ

ਸਰਬ ਸੰਪਰਦਾ ਕਾਨਫ਼ਰੰਸ ਆਇ । ਡੰਗਰਾਂ ਦੀ ਨਸਲ ਸੁਧਾਰ ਵਿਚ ਆਪ ਸਾਰੇ
 ਭਾਰਤ ਵਿਚੋਂ ਮੁਖੀ ਸਨ । ਰਾਗ ਵਿਦਿਆ ਦੇ ਆਪ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸਨ । ਫਰਾਖਦਿਨ
 ਆਪ ਇਨ੍ਹੇ ਸਨ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸਵਾਲੀ ਚਾਹੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਧਰਮ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ, ਚਾਹੇ
 ਉਹ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰਖਦਾ ਹੋਵੇ ਉਸਦੀ ਮਨੁਸ਼ਖ ਆਰਥਕ
 ਸਾਰਥਕ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸਾਰਥਕ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬੇਨਤੀ ਜਿੰਨਾ ਵੀ ਸੰਕੋਚ ਨ ਕਰਦੇ
 ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਕਾਮ ਚਾਲੀ ਅਤੇ ਸੁਚ ਸੋਧ ਦਾ ਪਰਵਾਰ ਚਲਾ
 ਦਿੱਤਾ । ਅਜ ਜੋ ਘਰ ਘਰ ਨਿਤਨੇਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਹ ਸਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਕਿਰਪਾ ਹੈ
 ਪਹਿਲੋਂ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਸਾਰਕਾਰ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ ਭਾਰਤੀ
 ਸਰਕਾਰ ਆਪ ਜੀ ਦਾ ਜਸ ਨ ਸਹਾਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ
 ਨਾਜਾਇਜ਼ ਤੰਗ ਕਰਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸਿਖਾਂ ਤੇ ਕਈ ਝੁੱਠੇ
 ਮੁਕਦਮੇ ਕੀਤੇ । ਇਕ ਮੁਕਦਮੇ ਦੀ ਸ਼ਨਵਾਈ ਵਾਸਤੇ 14 ਅਗਸਤ 1959 ਨੂੰ
 ਜਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਆਪ ਜੀ ਪਾਸ ਆਉਣਾ ਸੀ ਜਾਂ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ
 ਕਚਹਿਰੀ ਵਿਚ ਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ । ਆਪ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਚਹਿਰੀਆਂ ਵਿਚ
 ਜਿਥੇ ਝੁੱਠ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂਤ ਪੋਰੀ ਚਲਦੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਜਿਥੇ ਪਾਰਟੀਬਾਜ਼ੀ
 ਚਲਦੀ ਹੋਵੇ, ਜਾਣਾ ਨਹੀਂ ਸਨ ਚਾਹੁੰਦੇ । ਆਪ ਜੀ ਅਪਣੇ ਪੁਲ
 ਖਾਤਰ ਅਪਣੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕਚਹਿਰੀ ਦੀ ਤਾਰੀਕ ਆਉਣ ਤੋਂ
 ਪਹਿਲੋਂ ਹੀ 21-22 ਅਗਸਤ ਸੰਨ 1959 (ਪ-੬ ਭਾਵੇਂ ਸੰਸਤ 201੬)
 ਦੀ ਵਿਚਲੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਤਕਰੀਬਨ ੧੨ ਵਜੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾ ਗਏ

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਅਨੁਸਾਰ
 ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਡੇ ਸਾਥੀਆਂ ਜਾਂਦੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ
 ਨੇ ਪੰਥ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੰਭਾਲੀ

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ

ਜਿਵੇਂ ਬਲਿ ਬਾਵਨ ਮੇਂ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵਾਲੀ ਜੋਤ

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਚ ਸਮਾਈ ਆਨ

ਨਾਨਕ ਤੇ ਅੰਗਦ, ਅਮਰ, ਰਾਮ ਦਾਸ ਆਦਿ

ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾ ਵਿਚ ਉਹੋ ਜੋਤ ਰੁਸਨਾਈ ਆਨ

ਫਿਰ ਦਸਮੇਸ਼ ਗੁਰੂ ਬਾਲਕ ਚੋ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਿ

ਜੋਤ ਗੁਰੂ ਰਾਮਸਿੰਘ ਵਿਚ ਦਰਸਾਈ ਆਨ

ਤਿਵੇਂ ਹਰੀ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਵਾਲੀ ਜੋਤ ਨੂਰੀ

ਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਵਿਚ ਉਹੋ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਆਨ

(ਸੰਤ ਆਤਮਾਸਿੰਘ ਜੀ ਸਨਥਤਰਵੀ)

ਦਸਤਾਰ ਬੰਦੀ 10 ਸਤੰਬਰ 1969
ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਣੇ ਸ਼ੀਸ਼ ਤੇ ਪੰਥ ਵਲੋਂ 'ਭੋਟਾ' ਕੀਤੀ ਦਸਤਾਰ ਸਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਨਾਲ ਹਨ ਸੰਤ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ
ਚੰਦਰਵਰਤੀ, ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਰਾਜ ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਰਾਧਾ ਸੁਆਮੀ (ਬਿਆਸ), ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਰਾਜ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸਿੰਘ ਰਾਧਾ
ਸੁਆਮੀ ਦਿਲੀ ਅਤੇ ਨਿਰਮਲੇ ਮਹਾਂ ਪੁਰਸ਼ ।

ਦਸਤਾਰ ਬੰਦੀ ਸਮਾਗਮ

10 ਸਤੰਬਰ 1959 ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਦੇ ਨਾਮਧਾਰੀ
ਪੰਥ ਦੀ ਵਾਂਗ ਡੋਰ ਸੰਭਾਲਣ 'ਪਿਛੋਂ ਦਸਤਾਰ ਬੰਦੀ ਸਮਾਗਮ ਹੋਇਆ
ਜਿਸ ਵਿਚ ਹਰ ਵਰਗ, ਹਰ ਖਿਆਲ ਦੇ ਧਾਰਮਕ, ਸਿਆਸੀ ਅਤੇ ਸਮਾਜੀ ਨੇਤਾ
ਅਤੇ ਅਨੁਗਠਿਤ ਲੋਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ । ਇਕ ਮਹਾਨ ਸਮਰਥਨ ਨਾਲ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਨੇ ਕਾਰਜ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ । (ਵਰਿਆਮ ਵਿਚੋਂ)

ਸ੍ਰੀ ਭੁੱਲੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ, ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਾਗਮ
ਤੇ ਏਨੀ ਠੋਸ ਹਾਜ਼ਰੀ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਜੁੜੀ । ਅਸੀਂ ਸੁਭਾਵਕ ਸੰਕੋਚ ਵਸ ਇਸ
ਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਇਕ ਲੱਖ ਤੋਂ ਵਧ ਗਿਣਦੇ ਹਾਂ ਪਰ ਬਹੁਤੇ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ
ਹਾਜ਼ਰੀ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਡੇਢ ਲਾਖ ਨਾਇਆ । ਸ੍ਰੀ ਭੁੱਲੀ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ੪-੪ ਮਹੀਨੇ
ਦੇ ਪ੍ਰਾਪੋਗਾਂਡੇ ਬਾਦ ਹੋਏ ਮਹਾਨ ਇਕੱਠ ਵੀ ਇਸਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿਚ ਨਹੀਂ
ਕੀਤਾ ਸਕਦੇ (ਸਤਿਗੁਰੂ ਵਿਚੋਂ)

(ਗਿਆਨੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਸਰਧਾਂਜਲੀ ਵਿਚੋਂ)

ਮੈਂਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਇਲਮ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮਹਾਰਾਜ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ
ਗੱਦੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ ਉਦੋਂ ਲੋਕੀ ਏਨੀਆਂ ਮਤਾਂ ਦੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਜਾਂ ਨਹੀਂ

ਪਰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਰਾਜ ਦੇ ਪਰਤਾਫ਼ ਕਰਕੇ ਏਸੀ ਤਰਾਂ ਦੇ ਲੋਕ
 ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੇ ਹੋਣੇ । ਪਰੰਤੂ ਅਜ ਮਹਾਰਾਜ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ
 ਗੱਦੀ ਸਮੇਂ ਸਾਰੇ ਪੰਥ ਦੇ ਅੰਗ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪੰਜਾਬੀ ਵੀ ।
 ਇਸ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਆ ਗਈ ਹੈ । ਮੈਂ ਆਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ
 ਏਹੋ ਏਸ ਅਹਾਵਾਈ ਨਈਂ ਜਤਨ ਸੀਨ ਹੋਣਗੇ

(ਗਿਆਨੀ ਜ਼ੈਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਸੁਰਧਾਨਜ਼ਨੀ ਵਿਚੋਂ)

ਮਹਾਰਾਜ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਵਧ ਗਈਆਂ ਹਨ,
 ਦੇਸ਼ ਤੇ ਉਠੇ ਖਾਤਰੇ ਲਈ, ਹਿੰਦ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਤੁਸਾਂ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਮੁਹਰੇ ਹੋਣਾ
 ਹੈ ਏਨੀ ਗੱਲ ਕਹਿਕੇ ਮੁਖਾਰਕਬਾਦ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ

(ਮਹਾਰਾਜਾ ਸ਼ਾਹਦਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪਟਿਆਲਾ ਦੀ ਸੁਰਧਾਨਜ਼ਨੀ ਵਿਚੋਂ)

ਮੈਂ ਬਾਬਾ ਪਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਗੱਦੀ ਤੇ ਬੈਠੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਪੁਤ ਬਾਬਾ
 ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਵਧਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਤੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ
 ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਡੁਟਕੇ ਪੰਥ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਉਸੇ ਤਰਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ
 ਡੁਟ ਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰੋ

(ਸੂ. ਸਵਰਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਸੁਰਧਾਨਜ਼ਨੀ ਵਿਚੋਂ)

ਮੈਨੂੰ ਆਸ ਹੈ ਕਿ ਮਹਾਰਾਜ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਕੌਮ ਖਾਤਰ
 ਉਸੇ ਤਰਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ ਜਿਵੇਂ ਵਡੇ ਮਹਾਰਾਜ ਕੀਤਾ ਕਰਦੇ ਸਨ

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਜਾਨਸੀਨੀ ਸਮੇਂ ਕਿਸਤਰਾਂ ਦੀ
 ਕੋਈ ਵਿਰੋਧੀ ਅਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਉਠੀ (ਸਤਿਗੁਰੂ)

ਪਰਬ ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਅਜੇਹਾ ਸ਼ਾਨਾਂ ਭਰਿਆ ਯੋਗ ਅਪਣੇ ਆਇ
 ਵਿਚ ਨਸੀਬ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ (ਗਿਆਨੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਜੀ)

ਉਥੇ ਤਾਂ ਅਨੇਕ ਹੀ ਲੀਡਰਾਂ ਨੇ ਸੁਰਧਾਨਜ਼ਨੀਆਂ ਭੇਟ ਕੀਤੀਆਂ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਲਖੂਣੇ
 ਖਾਤਰ ਹੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ

ਅਗਸਤ ਆਇ ਜੇ ਵਡੇ ਤਪਸਤਪੀ ਵਿਸੀ ਖੀਮੈ ।

ਬਿਅੰਤ, ਬਿਅੰਤ, ਬਿਅੰਤ ਕੇ ਕਰੰਤ ਪਾਠ ਪੇਖੀਅੈ ।

ਵਰਤਮਾਨ ਕਾਲ ਦੇ ਰਹਿਬਰ ਬਰਕਤ ਦੇ ਭੰਡਾਰ, ਰਹਿਮਤ ਦੇ ਦਾਤੇ,
ਕਲ ਸਿਜਟੀ ਦਾ ਭਲਾ ਸੋਚਣ ਵਾਲੇ, ਬੇਅੰਤ ਪਾਤਸ਼ਾਹ, ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ
ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਨੇ ਸੰਮਤ ੨੦੧੬ ਦੇ ਭਾਦਰਵੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ
ਹੁਣ ਤਕ ਜੋ ਪ੍ਰਗਤੀ ਸੀਲ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤੇ ਹਨ ਜਾਂ ਹੁਣ ਨਿਰੰਤਰ ਕਰਦੇ
ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਨਾਮਧਾਰੀ ਪੰਥ ਵਾਸਤੇ ਇਹ ਇਕ ਕਾਇਮਾ ਕਲਪ ਅਵਸਥਾ
ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਰਖਦੇ ਹਨ (ਵਹਿਅ ਵਿਚੋਂ)

ਏਨੇ ਸਾਰੇ ਰੋਝੇ ਵਿਆਂ ਮਹਿੰਮਾ ਅਤੇ ਅਨੁ-ਧਰਮੀਆਂ ਨਾਲ
ਤਾਲ ਮੇਲ ਰਖਦਿਆਂ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਅਨੰਦ ਦੀ ਗੰਗਾ
ਵਹਾਏ ਬੰਦਿਆਂ ਬਿਰਥਾਂ, ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰੀ ਖੁਤੇ
ਜੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਧਰਮ-ਰਹਮਤਿਕਾਰ ਦੇ ਇਕ ਰਸ ਤੌਰੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ । ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੀ
ਵੀ ਅਰਾਮਦਿਹ ਮੋਟਰ ਬੱਲੇ, ਹੋਵੇ, ਵੀ ਜਗਜੀਤ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਤੇਜ਼ ਉਡਾਣ ਕਰ
ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਪਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਕੋਮਲ ਕਾਇਆ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਕਿਥੇ ।
ਉਡੀਕਣਾਂ ਦੀਆਂ ਬੇ-ਬਹਾ ਤੀਤਾਂ ਪਿਆਰ ਭਰੇ ਹਿਰਦਿਆਂ ਨਾਲ ਅੱਖੀਆਂ
ਚੁਰ ਚੁਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹਾਂ ਵਲ ਵੇਖਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਹਿਰਦੇ ਸਮਰਾਟ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਆਉਂਦੇ ਹੋਣ । (ਕਵੀ ਜੀ)

ਜਜਲ ਮੈਡਾ ਚਾਈਆ ਹਭ ਕਹੀ ਦਾਮਿਤੁ ।

ਹਰੇ ਜਾਣਨਿ ਆਪਣਾ ਕਹੀ ਨ ਠਾਹੇਰਿਤੁ ॥

ਮੇਰੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਹੋ ਹੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ

“ਜਗਿ ਜਗਿ ਜੀਵੈ”

ਮਾਨਿਕ ਪਹਿਰੇ ਦਾ ਹੈ ਜਗਜੀਤ ਸਤਿਗੁਰ
ਦਾ ਤਾ ਬਿੱਧੀਆਂ ਸਿੱਧੀਆਂ ਰਹਿਮਤਾਂ ਦਾ
ਨਾਮ ਇਹਦਾ ਹੈ ਰਤਨ ਰੋਪਾਨ ਸੁਆਮੀ
ਅਨਿਕ ਤਰੰਗ ਕਰੰਗ ਸੇ ਕਰਤ ਹੈਂ

ਹੁਣ ਤਾਂ ਇਹੋ ਹੀ ਧਰਮ ਪਰਚਾਰਦਾ ਏ ।
ਵਿਗੜੇ ਕਾਜ ਵੀਟਿਹੋ ਸਵਾਰਦਾ ਏ ।
ਕਾਮਧੇਨਾਂ ਇਹ ਲਖਾਂ ਹੀ ਚਾਰਦਾ ਏ ।
ਇਹੋ ਪਉਨ ਕੇ ਗਉਨ ਨਿਵਾਰਦਾ ਏ ।

ਪਿਤਾ ਜਿਹ ਪਰਵਾਨ ਇਹ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ
ਜਤੁ ਜਤੁ ਸੰਜਮ ਨੇਕ ਨਾਨ ਆਇਆ
ਅਟਨੁ ਅਸਾਹੁ ਅਤੋਨੁ ਬੇਅੰਤ ਹੈ ਇਹ
ਤੁਖੜਿ ਵਾਝਿ ਨੁ ਡੋਲਣੀ ਵੇਖ ਲਿਆ

ਰਾਹ ਧਰਮ ਦਾ ਇਹੋ ਪਰਚਾਰਦਾ ਏ ।
ਸਚੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਗਾਰਬ ਨਿਵਾਰਦਾ ਏ ।
ਇਹੁ ਦਇਆ ਦੀ ਖੜਗ ਨੂੰ ਧਾਰਦਾ ਏ ।
ਵਾਂਡੇ ਪਹਚਤ ਦੇ ਚਿਤ ਖਲਿਹਾਰਦਾ ਏ ।

ਭਲੇ ਭਲੇ ਕਰ ਮੰਨੀਅਨਿ ਤਕ ਨਟੇ ਨੇ
ਸੁਤ ਅਪਰਾਧ ਕਰਤ ਹੈ ਜੇਤੇ
ਜੋ ਸਰਣਿ ਆਵੈ ਤਿਸ ਕੰਠਿ ਨਾਵੈ
ਕਿਸਾ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਮੈਂ ਸਾਰ ਸਮਾਨ ਸਕਾਂ

ਇਹ ਤਾਂ ਬੁਝਿਆਂ ਦੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਦਾ ਏ ।
ਵਾਂਡੇ ਜਨਨੀ ਦੇ ਚਿਤ ਨ ਧਾਰਦਾ ਏ ।
ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਸੰਭਾਰਦਾ ਏ ।
ਫਾਲੀ ਜੀਵ ਵਿਸਾਲ ਸੰਸਾਰਦਾ ਏ ।

ਰੂਪ ਅਤੇ ਅਨੁਪ ਜਗਜੀਤ ਸਤਿਗੁਰ
ਜਿਸ ਬਖਸ਼ੇ ਦਰਸਨ ਦਇਆ ਕਰ
ਹੋਰਾ ਜੋਰਾ ਅੰਦੇਸੇ ਸਤੁ ਮੇਟ ਦੇਵੇ
ਬਜਰ ਪਾਪ ਦੀ ਇਹ ਬਖਸ਼ ਦੇਵੇ

ਕੇਵਲ ਗੁਰਮਤ ਹੀ ਜੋ ਧਾਰਦਾ ਏ ।
ਮਨ ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਇਹ ਟਾਰਦਾ ਏ ।
ਇਹ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰਦਾ ਏ ।
ਦਰਸਨਿਕਾਂ ਦਾ ਜਨਮ ਸਵਾਰਦਾ ਏ ।

ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਦੀ ਖਿਮਾਰਾ
ਜਾਹਿਰ
ਲਿਖਾਰੀ

ਮੱਕਾ ਫਿਰਿਸ਼ਾ ਜਾਂ ਬੁਧ ਫਿਰੀ

ਅਜਕਲ ਦੇ ਕਈ ਪਰਚਾਰਕ ਇਹ ਪਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਮੱਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਫੇਰਿਆ ਕਾਜੀ ਜੀਵਲ ਦੀ ਬੁਧ ਫੇਰਿੰਤੀ ਸੀ।
ਇਹ ਪਰਚਾਰਕ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਦੀ ਵਾਰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਦੇਖਣ

ਟੰਗੇ ਪਕੜਿ ਘਸੀਟਿਆ ਫਿਰਿਸ਼ਾ ਮੱਕਾ ਕਲਾ ਦਿਖਾਰੀ
ਹੋਇ ਹੋਰਾਨ ਕਰਨਿ ਜਗਾਰੀ

ਜੇ ਉਹ ਸਜਲ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਤੇ ਇਤਬਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚੋਂ ਭਗਤ ਨਾਮ ਦੇਖਿ ਜੀ ਦਾ ਸਬਦ ਹੀ ਪੜ੍ਹ ਲੈਣ

ਜਿਓ ਜਿਓ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਹਾਲ ਚਿਹਰੇ। ਭਗਤ ਜਨ ਕਓ ਦੇਹਰਾ ਫਿਰੇ।

ਜੇ ਭਗਤ ਜੀ ਵਾਸਤੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨੇ ਦੇਹਰਾ ਫੇਰਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਕੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ, ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਵਾਸਤੇ ਮੱਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਫੇਰ ਸਕਦਾ?
ਮੱਕਾ ਹੀ ਫਿਰਿਸ਼ਾ ਸੀ।

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਫੁਰਮਾਨ ਹੈ ਕਿ ਮੱਕੇ ਦਾ ਫਿਰਨਾ ਆਸਾਨ ਹੈ
ਪਰ ਬੁਧ ਦਾ ਫਿਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ

ਕਰਾਮਾਤ ਜਾਂ ਕਿਰਪਾ ਦਿਸਦੀ

ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਜੀ, ਅਜ ਤੋਂ ਤਕਰੀਬਨ ਇਕ ਸਾਲ ਪਿਛੋਂ ਦੀ ਝਾਤੀ ਮਾਰੀਏ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਪ ਸਾਥੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਾਡੇ ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਕਈ ਨੌਜਵਾਨ ਕਿਸਤਰਾਂ ਦੇਸਰ ਉਧਰ ਟਿਕਦੇ ਸਨ, ਖਾਣ ਪੀਣ ਦਾ ਕੋਈ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨਿਤ ਨੇਮ ਦਾ ਨਾਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਾਣਦੇ। ਅਜ ਉਹੀ ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਨੌਜਵਾਨ ਕਿਸਤਰਾਂ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮਾਲਾ ਫੜ ਕੇ ਭਜਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਈ ਤਗਓਤੀ ਦੀ ਵੀ ਮਾਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਈ ਪਾਠ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਈ ਕੀਰਤਨ ਵਿਚ ਵੀ ਸਾਥ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੇ ਉਹ ਮੇਲਾ ਵੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਬੁਧ ਨਹੀਂ ਫਿਰੀ ਤਾਂ ਕੀ ਆਖਾ? ਇਹ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਕਰਾਮਾਤ ਆਖਾ ਜਾਂ ਕਿਰਪਾ ਦਿਸਦੀ?

